

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

Z novoročního kázání • Editorial • Plný adventní čas • Zápis ze schůze staršovstva dne 12. 12. 2013 • Pozvání ke sborové diskusi • Vánoční a novoroční pozdravy z Bielefeldu • Evangelion • Dárky v krabicích od bot • Chvála studu • Recept: Marocké kuře

● Martin Luther: Král David ●

Leden 2014

Ohlas mi zrána své milosrdenství, neboť doufám v tebe. Dej mi poznat cestu, po níž mám jít, neboť k tobě pozvedám svou duši. **Ž 143,8**

Z novoročního kázání: Lk 4, 13 – 22 a Ř 12, 10

Nový rok – svátek více státní, než církevní. V církvi se tento den slaví jako svátek Ježíšova jména znamenající: **Hospodin zachraňuje**. U Matouše je Ježíš Imanuel: „Bůh s námi.“ Bůh s člověkem v každé situaci, *jako stín po pravici* (Ž 121) – Bůh, který připomíná člověku bázeň, když je pyšný, a chce ho povzbudit, když je na dně.

Takto chce být s člověkem ve všech aspektech jeho bytí. Obě roviny dnešního svátku proto od sebe nelze jednoduše oddělit. Křesťan nežije ve vzduchoprázdnu. Žije ve světě, ve kterém nalézá mnoho zlého, ale také mnoho dobrého. Bůh se přihlásil ke světu se vším, co v něm je.

A když stojíme na začátku občanského roku, podívejme se, co nás z této strany čeká.

1. 1. 2014 vstupují v platnost některé normy. Nový Občanský zákoník. Právníci říkají, že je svým pojetím přelomový. Do druhé fáze vstupuje zákon o majetkovém vyrovnání státu s církvemi. Zákon klíčový pro většinu církví na našem území. Ač nedokonalý, umožňuje církvím stát se finančně svobodnými společenstvími. Snad se také dočkáme legitimní vlády. Přejme si, aby byla nějaká jmenována. Stát potřebuje stabilitu a vláda (legitimní) tomu prospívá. Tolik z této strany.

My jsme zde hlavně kvůli té druhé, ani ne tak církevní, jako spíše evangelijní. **Co nás tedy z této strany nemá minout, ale doslova zasáhnout?** V prvním čtení (Lk 4, 13 – 22) jsme slyšeli, že Ježíš přišel do Nazareta. Do svého rodného kraje. Přišel do synagogy a měl číst z proroctví Izajáše. Vybírá slova, kterými vyjadřuje svůj program. Léto milostivé. To jsou slova o svobodě. Má to být velká reforma společnosti i konkrétního lidského života.

Čte: „*Duch Hospodinův je nade mnou, abych kázal chudým, vyhlásil zajatcům propuštění a slepým vrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu.*“

Když dočetl, řekl: „*Dnes se splnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.*“

Dnes. Toto slovo, jsme slyšeli již ve vánoční zprávě: „*Dnes se vám narodil spasitel Kristus...*“ Ježíš říká lidem svůj program a otevírá novou situaci.

Víme, že v Nazaretu jej nepřijali, příliš nepochodil ani v jeho zemi. Jeho program si ale našel cestu k lidem. Jeho program totiž chce uzdravovat, propouštět, pracovat na svobodě a to zastavit nelze. Proto tohle zaslíbení trvá a platí.

Chce být naplněno v celé společnosti i v celém lidském životě. Chce, abychom o něj bojovali i v rámci těch občanských povinností.

Jak se tedy má projevat toto léto milostivé?

Nejinak než jak píše apoštol Pavel v dopise Římanům (12, 10): „*Milujte se navzájem bratrskou láskou, v úctě dávejte přednost jeden druhému.*“

Pevně věřím, že vydáním se po této cestě lásky se nemíneme s cílem evangelia a pomůžeme dát kvalitní obsah našim vztahům i občanským normám.

Tuto naději, víru a lásku Vám v novém roce přeji. Matěj Opočenský

Editorial

V lednovém čísle naleznete tyto příspěvky:

- **Sborová diskuse:** Věnujte prosím velkou pozornost příspěvku, který zve na sborovou diskusi 18. 1. 2014. Již v minulém čísle jsme na ni odkazovali. Zde naleznete scénář diskuse.
- Dále najdete fotografie s krátkým komentářem z adventně vánočních akcí. Křest Jonáše Kutý, instalace a vánoční hra.
- Z Německa nám přišly vánoční pozdravy od našich bielefeldských přátel. Richard Šípek je přeložil a tak Vám je můžeme zprostředkovat.
- Z ciziny (USA) také přišel pozdrav a představení práce česko-amerického páru Sára a Jaroslava Tuškových. První zářijovou neděli k nám zavítali na bohoslužby. Podle toho, co píšou, jsme na ně, jako sbor, udělali moc pěkný dojem. Píší nám, co dělají, a také podávají reflexi české společnosti i náboženského života. Myslím, že je to moc zajímavé čtení.
- Z dalšího příspěvku od Mariany Kuželové mám velkou radost. Týká se akce Krabice od bot, které se účastnily některé rodiny z našeho sboru. Konkrétně děti sbíraly před vánoci dary pro své vrstevníky. Mariana byla při předávání několika z nich v Předlicích v Ústí nad Labem. Chtěl bych zde moc poděkovat všem dětem a rodičům, kteří se akce zúčastnili.
- V závěru naleznete pozvánku od manželů Jelínkových na chatu Tebas do Strážného v Krkonoších a třetí, poslední část zamyšlení od Petra Nesvadby: Chvála studu.

Přejeme Vám krásné a inspirativní čtení.

Plný adventní čas

V prosinci proběhlo ve sboru několik akcí, které se povedly.

Advent jsme začali **křtem Jonáše Kutý**. Mohli jsme si tak připomenout i křest náš vlastní. Křestní verš, který Kutovi pro Jonáše vybrali: „*Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli*“ (Ga 3, 27), není jen pro Jonáše, ale i pro nás. Tohle oblékání v Krista je běh na celý život a je i na nás,

abychom v těch svých bězích uměli Jonášovi být pomocníky. Místo dlouhého slova přikládáme výmluvné fotografie.

Další sborovou akcí, při které jsem poprvé viděl zcela zaplněnou modlitebnu, byla má **instalace** do sboru. Byl jsem velmi překvapen, protože sobotní termín se moc lákavý nezdál. O to větší jsem měl ale radost, že vás tolik přišlo a vše se povedlo. Atmosféra byla více než příjemná a mohli jsme pak ještě dlouho společně diskutovat. Moc vám za to děkuji. Děkuji také Rainbow Gospel Choir za pěvecké představení. Opět přikládám výmluvné fotky.

Instalační shromáždění nebylo ale jediné, které atakovalo limity naší modlitebny. Při adventních nedělkách děti pilně nacvičovaly **vánoční hru**. Režisérské taktovky se chopili manželé Míkovi. Děti nacvičování zúročily při veřejné generálce a hlavně při premiéře o 4. adventní neděli před zaplněnou modlitebnou. Podle potlesku, který sklidily, se jim hra i jejich následná sólová vystoupení moc povedla. Na hru se přišli podívat i bývalí členové našeho sboru, o to delší pak mohly být rozhovory. Nakonec jsme strávili čas i společným obědem, který měli v režii Černošovi a náramně se jim povedl. Opět přikládám fotografie, které přibližují atmosféru ještě silněji.

Matěj Opočenský

Zápis ze schůze staršovstva dne 12. 12. 2013

PŘÍPRAVA SBOROVÉ DISKUSE 18. 1. 2014 S FACILITÁTOREM

(host – Petr Klápště)

- předložení našich představ o sborové diskusi (Opočenský)
- postup, který budeme držet: charakteristika -> plán -> modely vývoje financování. Podrobněji: osobní rekapitulace podle osnovy, společná rekapitulace v malých skupinkách, společná rekapitulace v plénu, zvolení priorit (bez větší debaty). Pak budoucnost: každý se zamyslí sám (pak ve skupinkách, v plénu) – jaké jsou priority, jaké jsou zdroje, co kdo může dát... Pak obdobným způsobem probrat modely vývoje.
- hlavní výstup se bude při diskusi vlastně tvořit veřejně, ale musí se vypracovat i jakási zpráva, minimálně pro ty, kteří nebudou přítomni
- během 18. 1. se nejspíš vyřeší jen část (patrně tak z 60 – 70 %), bylo by dobré připravit si eventuální termín pro dořešení. **Domluveno: 22. 1. 2014, 18:30.**
- Staršovstvo přehodnotilo původní výši odměny facilitátorovi a hlasovalo pro 4.000 Kč (10-0-0).

FINANČNÍ ZPRÁVA

- Stav k 30. 11. 2013: sbor – 34 383 Kč ztráta, byt – 74 582 Kč zisk, čili jsme jako jednotka cca 40.000 Kč v plusu

WEB

Nad grafickou i obsahovou stránkou se zamýšlejí Matěj Opočenský, Tomáš Vokatý a Ondřej Rada – návrh předají externímu tvůrci webu.

BEZBARIÉROVÁ ÚPRAVA WC

Matěj Opočenský má cenovou nabídku na 17.000 Kč, což staršovstvu připadá hodně. Budeme úpravu řešit bez firmy, jen se známým instalátérem a třeba částečně svépomocí... Bezbariérový záchod podle norem z prostorových důvodů stejně neuděláme.

BEZBARIÉROVÝ PŘÍSTUP DO SBORU

Teoretických možností se ukázalo víc: dva možné výtahy, za zrcadlem na záchodě u kanceláře jsou dveře do velkých podzemních, možná odjinud nepřístupných prostor (tunel). Je nutno začít jednat s ÚMČ Praha 10. Od února 2014 bychom se tomu měli intenzivně věnovat.

SBÍRKY

- Dar na projekt Společně žít v míru (Mikuláš Vymětal) - 2400 Kč členové sboru / 2600 Kč sbor – schváleno (10-0-0).

- 1. 12. – Dobrovolná sbírka na oběti hurikánu na Filipínách – bylo vybráno 4.300 Kč
- 7. 12. (instalace) – vybráno 3800 Kč – dodatečně schváleno, že půjde na Diakonii SZP (10-0-0)
- 8. 12. – Seniorátní adventní sbírka 2230 Kč – dává se do fondu, ze kterého se pomáhá menším, podporovaným sborům **zapsal Tomáš Hrubý**

Přijďte v sobotu 18. 1. na celosborovou diskusi

Jak již bylo uvedeno v minulých Katakombách, čeká nás celosborová diskuse s plánováním budoucnosti sboru.

- Kdy: 18. 1. 2014 10 – 18h
- Kde: Sborové místnosti Tulská 1, Praha 10 – Vršovice
- Hlídkání dětí zajištěno, oběd a občerstvení taktéž!

Co předem promyslet?

Prosíme, rozmyslete si před příchodem na společné plánování následující otázky – a zapište si, co vás napadlo, a přineste si poznámky s sebou – ať nic nezapadne:

- **Co se nám daří?** – jaké silné stránky bychom si měli do budoucna uchovat a při přemýšlení o změnách je „nepokazit“?
- **Co se nám nedaří?** – co se nám nedaří a skutečně je to problém? Kde máme rezervy?
- **Co se v budoucnu může stát mimo náš sbor a mohlo by to náš sbor silně ovlivnit?** (ať už pozitivně nebo negativně)
- **O čem sním, že by bylo krásné ve sboru udělat, ale bojím se, že je to nereálné?**
- **Co mě napadá, že bychom mohli zkusit, dělat, dokázat?** – jakýkoli nápad, čemu se v budoucnu věnovat – od sebemenších drobností po větší výzvy (ale zaměřte se, prosím, opravdu na činnost, ne hmotné statky).
- **Kolik jsem ochoten měsíčně věnovat času?** Kolik jsem ochoten měsíčně věnovat financí?

Podle čeho to promyslet?

Pro odpověď na otázky můžete použít stejnou osnovu, jakou použijeme i při sobotní diskusi – co všechno tak při odpovědích zvažovat – a to jak z pohledu, jak to je, tak z pohledu, jak bychom chtěli, aby to v budoucnu bylo:

Svědectví: I náš sbor má misijní úkol. Jak mu rozumíme – jako evangelizaci, jako pozvednutí duchovní úrovně společnosti? Jak jej naplňujeme? Máme zde nějaké další příležitosti? Přichází k nám dost nových lidí? Dokáží nahradit ty odchozí? Je náš sbor otevřený? Co pro jeho otevřenost děláme, jak se to daří?

Bohoslužby a katecheze: Ve sboru konáme bohoslužby, Biblické hodiny pro: děti, mládež, třicátníky, dospělé, seniory a maminky s dětmi, biblická soustředění, letní a zimní sborové dovolené, Horoušanky, sborové výlety, sborové vody, Noci kostelů, akce otců, výstavy, rodinné neděle a společné obědy. Naplňuje to mé očekávání? Co mi chybí? Vydáváme časopis Katakomy – jak mi vyhovuje obsah? Zapojil(a) bych se do jeho tvorby, a když, tak o čem mohu psát?

Služba potřebným; jak vnímáme slovo potřebným? Kdo všechno potřebuje pomoc – ve své sociální, zdravotní i duchovní situaci? Jak se nám daří pomáhat? Vně i uvnitř našeho sboru?

Společenství křesťanů: Co pro nás znamenají vztahy mezi lidmi ve sboru? Známe se, potkáváme se? Jsme si vzájemně oporou? Pomáháme si v problémech, nemoci? Jak se to projevuje? Cítí se hosté mezi námi dobře? Jsou vítáni? Cítí se u nás dobře různé věkové skupiny?

Sbor jako součást ekumenického společenství: Které církve jsou nám blízké svým vyznáním? Jsou nám některé z nich blízké i lidsky? Spolupracujeme ekumenicky? V jakých oblastech vidíme perspektivu ekumenické spolupráce (diakonická oblast, práce s dětmi, jiná společná setkávání)? Setkáváme se přátelsky, na společných shromážděních – a co pro nás shromáždění znamenají?

Odpovědné spravování svěřených prostředků sboru: Jsme schopni zaplatit svůj bohoslužebný život svými vlastními prostředky? Může to tak být? Je salár dostačující? Jak uvažujeme o mimořádných či dobrovolných sbírkách a jak se nám daří? Dokážeme si některé práce poskytnout svépomocí (např. drobné či středně náročné řemeslnické práce, udržování budov, administrativa, vedení účetnictví ad.)?

Jaký bude program?

Co nás čeká?	Proč?
Uvítání, čtení + objasnění, co, proč a jak budeme diskutovat	Zorientujeme se v tom, co nás čeká, a naladíme se na přemýšlení.
Charakteristika sboru – diskuse ve skupinách, co se nám daří a co ne	Ujasníme si situaci ve sboru (pozitiva a negativa) jako východisko pro další práci. Pojmenujeme hlavní osobní motivace a přínosy sboru pro každého z nás.
<i>Přestávka</i>	
Prezentace výsledků skupin + prioritní body (plénium)	Vznikne celkový přehled o výsledcích skupin. Vybereme z celého obsahu to důležité.
Společná diskuse – příležitosti a hrozby do budoucna přicházející z prostředí vně sboru	Zamyslíme se, co z toho, co se může stát mimo sbor (ve společnosti, v církvi) ho může ovlivnit – a jak. Vybereme z toho obsahu to, co považujeme za důležité.
<i>Přestávka na oběd</i>	
Diskuse ve skupinách – náměty do budoucna	Zamyslíme se dle osnovy témat, co udělat, podnikat, čemu se věnovat.
Prezentace výsledků skupin + priority v oblastech	Doplníme náměty a z nich vybereme to, co považujeme za nejdůležitější.
<i>Přestávka</i>	
Práce ve skupinách – dotožení námětů na konkrétnější záležitosti + úkoly a potřebné zdroje	Rozpracujeme náměty do budoucna, které jsou vnímány jako prioritní do konkrétnější podoby a doplníme k nim odhad potřebných lidských a finančních zdrojů.
Diskuse nad zdroji a příslibení zdrojů	K finančním a lidským zdrojům přiřadíme, kdo se k nim hlásí. Lidi otevřeně, peníze anonymně.
<i>Přestávka</i>	
Společná selekce modelů sborového uspořádání	Z modelů navržených v manuálu vyřadíme ty, které na první pohled nepřipadají v úvahu – zůstanou tak výběr na 2-4 možnosti.
Zhodnocení zbývajících modelů sborového uspořádání (technika 6thinking hats – plénium)	Shromáždíme k nevyřazeným modelům otázky a nejasnosti, aby bylo zřejmé, co je event. ještě nutno zjistit pro finální rozhodnutí. Shromáždíme argumenty, aby se sborové shromáždění mělo podle čeho rozhodnout.

Co když to všechno nestihneme?

Ano, to se může snadno stát. Pokud k tomu dojde – a to je hodně pravděpodobné – budeme pokračovat **ve středu 22. ledna od 18:30.**

Vánoční a novoroční pozdravy z Bielefeldu

Z bielefeldského společenství dostal náš sbor v adventním čase tři vánoční přání, od manželů Godejohannových, faráře Andrease Schmidt-Schellonga a faráře Ulricha Wehmanna. Všichni vzpomínají na zářijovou návštěvu v Praze, i když Andreas ji prožil pouze prostřednictvím vyprávění svých farníků. Den před Štědrým dnem přál našemu sboru „požehnané a krásné dny v tomto výjimečném čase“ a pokračoval: „Mrzí mě, že se mi tentokrát nepodařilo přijet spolu s ostatními... Potěšilo mě, když jsem se dozvěděl, že Matěj Opočenský byl pro vás dobrou volbou a že jste očividně spokojeni s tím, že u vás nyní působí jako farář. Pro náš sbor byl rok 2013 plný změn. Kromě jiných aktivit jsme se opět ponořili do politické a sociální práce. Zajímavé večery s politiky a palčivé téma „krádeže země“ („Landraub“), s ní spojené utrpení lidí atp... S manželkou Marií-Luisou se teď těšíme na našeho syna Juliana, který přijede na Štědrý večer do Bielefeldu a zůstane tu pár dní. Studoval jeden semestr v izraelské Beerševě a určitě má hodně co vyprávět o tom, jaké to tam je. Naše dcera Henrike má po maturitě a právě je na rok jako dobrovolná sociální pracovnice v Nikaragui. O Vánocích s ní budeme opět skajpovat a jsme moc rádi, že máme tuto možnost ji vidět a slyšet. Závěrem srdečně zdravím Tebe a všechny lidi ve vašem sboru, obzvláště Matěje Opočenského. Veselé Vánoce a Boží požehnání pro nový rok 2014.“

Také Gerhard a Hilde Godejohannovi vzpomínali ve svém dosti obsáhlém e-mailu na návštěvu v Praze a nedělní bohoslužbu, kterou u nás strávili. Na našeho nového faráře mají ty nejlepší vzpomínky a prý by mu také v budoucnu rádi napsali, jak však dodávají: „Aber unser englisch...“ (Tak co? Naučí se Matěj německy?) Prý se v Bielefeldu opět sešel „Freundeskreis Prag“ a zamýšlel se nad tím, jak by to do budoucna mohlo vypadat s partnerstvím mezi pražskými sbory a sborem v Bielefeldu: „Napadla nás řada témat, o nichž bychom s vámi rádi hovořili. Krom toho se pokusíme získat pro partnerství také mladší členy sboru. V závěru jsem však zjistil, že o dalších vzájemných návštěvách se uvažuje už jen ve dvouletých cyklech. Takže vy k nám přijedete v roce 2015 a my vás navštívíme až v roce 2017. To jsou velmi dlouhé rozestupy. Měli bychom se tedy pokusit překlenout tato období příležitostným psaním.“ Vánoční a novoroční přání Gerharda a Hilde Godejohannových jsem měl to potěšení tlumočit již na předvánoční bohoslužbě.

Na pražskou návštěvu vzpomínal na počátku svého vánočního e-mailu také farář Ulrich Wehmann a pokračoval: „Naše partnerství je velikým bohatstvím. Je pěkné, že jsme si tak skvěle porozuměli. V Matějovi Opočenském si Vršovice zvolily nového velmi milého faráře. Teď jsme zvědaví, jak bude ve sboru u Klimenta pokračovat volba Evina nástupce.“ A také on popřál našemu sboru „vánoční pokoj Boží a požehnaný rok 2014“.

Richard Šípek

EVANGELION:

Několik poznámek a reakcí k našemu pobytu v Česku

(Redakčně kráceno) Pád komunismu jsem očekával delší dobu a nijak mne nepřekvapil. Proto jsem byl hned po změně režimu v Československu v listopadu 1989 připraven jednat. Moje žena Sara a já jsme vedli organizaci International Leadership Institute v Princetonu, New Jersey, kterou jsem založil s dvěma kolegy v roce 1985. Institut se soustředil na vzdělávací programy pro vedoucí činitele v byznysu. Tyto programy jsme také nabídli vrcholovým manažerům z Československa. Od roku 1990 jsme pak začali pravidelně jezdit do Česka.

Hned na počátku našich návštěv jsme si všimli, jak rozdílné je nejen myšlení lidí pracujících v byznysu od myšlení našich kolegů v USA, ale jak radikálně se rovněž liší pojetí života ve víře v Česku a na Slovensku od našich zkušeností z Ameriky. Sara a já jsme byli od malička členy nějaké křesťanské církve nebo společenství. Účastnili jsme se tak církevního života v různých církvích. V posledním případě hlavně v Betlémské kapli ČCE na Žižkově, kde jsem vyrůstal a kterou jsme navštěvovali se Sarou od roku 1990. Takže v roce 2010 jsme přijeli do Prahy po mnohaletých zkušenostech v různých církvích, abychom vyzkoušeli církevní život v Česku a mohli se tak lépe rozhodnout, jakým církevním aktivitám se budeme věnovat během našeho pobytu původně plánovaného na dva roky. Stali jsme se členy International Baptist Church of Prague (IBCP) na Vinohradské ulici, ale měli jsme rovněž příležitost navštívit různé jiné církve v Česku, Rakousku a Německu. Během našeho tří a půl roku trvajících pobytu jsme se hlavně snažili učit, pozorně naslouchat a modlit, protože o církevním životě v Česku jsme věděli velmi málo, i když jsme se snažili získat co nejvíce informací, přečetli na toto téma dost knih a vedli na to téma rozhovory s těmi, kdo v církvi v Česku pracují. Soustředili jsme se hlavně na výuku angličtiny, Bible Study a psaní našich blogů na internetu.

Rovněž jsme se rozhodli pomáhat mladým lidem přemýšlet o svém povolání, aby se mohli správně nasměrovat, dobře se rozhodnout a prorazit v zaměstnání, které by je nejvíce zajímalo a dobře jim vyhovovalo. V tomto směru jsme měli jak Sara, tak já z USA zkušenosti ze čtyř různých universit, kde jsme zastávali funkce ředitelů Center pro rozvoj povolání, publikovali jsme devět knih v tomto oboru a měli možnost pomoci několika tisícům absolventů různých universit, aby dobře uspěli ve své profesi. V Česku se nám tak podařilo lépe pochopit, díky účastníkům našich seminářů *Redirect* (Přesměruj se), co mladé lidi v Česku dnes motivuje, jak přemýšlí o smyslu života a svém poslání, jaké mají hlavní hodnoty, kterými se v životě řídí, jaké zájmy, životní zkušenosti, vzdělání a ambice.

(pokračování v příštím čísle) Sara a Jarda Tušek

Dárky v krabicích od bot

Už třetím rokem dostaly děti z vyloučených lokalit dárek k Vánocům díky projektu Krabice od bot. Projekt, který je inspirován zahraničním vzorem, realizuje pod záštitou Diakonie ČCE farář Mikuláš Vymětal. Výzvy k vytváření těchto krabic se šířily ve formě plakátů, na internetu a bylo možné je slyšet i v kostelích při bo-

hoslužbách. Zapojila se také široká veřejnost: dárky pro děti ze sociálně slabých oblastí připravovali jejich vrstevníci z některých základních škol. Bylo úžasné vidět, kolik dáreků se podařilo nashromáždit. Velký dík patří všem, kteří se zapojili!

Možností, jak pomoci, bylo více. Dárky by se k dětem nedostaly nebýt těch, kteří nezištně poskytli svá auta a čas, aby dárky dopravili na místo. Nelze zapomenout ani na ty, kteří přispěli na náklady

spojené s distribucí. Krabice letos putovaly do mnoha míst České republiky.

Já osobně jsem byla přítomna doručení krabic do Předlic, kde jsme pro děti měli kromě dáreků také zábavný program. Za místními dětmi jezdíme s přáteli pravidelně, a tak nás místní už znají. Předlice jsou čtvrť v Ústí nad Labem, kterou obývají převážně Romové. Místní domy jsou v rukou soukromých vlastníků, kteří nechávají budovy chátrat, zároveň však požadují nepřiměřeně vysoké nájemné. V roce 2012 se jeden z domů zřítíl a pohřbil pod sebou svoji obyvatelku. Mnoho dalších domů je také v kritickém stavu, často v nich neteče voda a nefunguje topení. Do tohoto prostředí jsme tedy s Mikulášem Vymětalem a dalšími dobrovolníky krátce před Štědrým dnem dorazili. Na rozdíl od předchozích dětských dnů, které jsme v Předlicích pořádali, nám tentokrát počasí nedovolovalo být venku. Proto jsme byli velmi rádi, že jsme směli využít nízkoprahového klubu Člověka v tísní, který stojí kousek od předlické školy. Tam jsme pro děti připravili výtvarnou dílnu, malování na obličej a další aktivity. Získali jsme také přístup do katolického kostela, který je přímo naproti klubu a který se v zimě nevyužívá. Sem jsme se přesunuli až na závěr programu. Dobrovolný divadelní spolek sestávající z velké části z pracovníků ETF a jejich rodinných příslušníků tu sehrál příběh o narození Páně, do kterého se mohlo zapojit i dětské obecenstvo. Potom jsme chvíli zpívali koledy, většinou děti už ale byla v kostele zima a také už napjatě čekaly na dárky, které byly narovnané kolem oltáře. Byly sice zakryty prostěradly, děti ale moc dobře tušily, co se pod nimi skrývá. Proto jsme brzy přistoupili k rozdávání dáreků, kterým celý program skončil. Děti v podvečer odcházely z kostela každé se svým balíčkem. Dárků bylo na místě více než dětí, a tak zbylé krabice putovaly ještě tentýž večer do podobných lokalit v okolí, neméně potřebných.

Mariana Kuželová

CHVÁLA STUDU (část 3.)

V této souvislosti není – myslím – ničím podivným, když Lévinas konstatuje, že **neoddělitelným průvodcem metafyziky je právě stud**. Tento pojem vyjadřuje význačný atribut „mezní situace“, v níž dochází k etické transcendenci skrze otřes sebejistoty, prožitek dotyku s věčností a tedy i nicoty pomíjivého. Lévinas říká: „Tento způsob měření se dokonalostí nekonečna není tedy nějaká teoretická úvaha. Uskutečňuje se jako stud, v němž svoboda objevuje sebe ve svých výkonech jako vražednou.“

Ano, i Lévinas reflektuje téma studu v těsné souvislosti s tématem lidské **svobody**. Podle jeho hlubokého přesvědčení však smyslem etického vztahu mezi mnou a „tím Druhým“ není uplatnit svrchovanost svojí svobody, nýbrž právě naopak: „Přijmout Druhého znamená uvést v pochybnost mou svobodu.“

Jak je takováto pozice možná? Vždyť jde proti dosavadní evropské interpretaci! Lévinas zdůvodňuje svůj koncept „**suspenze ega**“ tak, že radikalizuje – již tak dosti přísnou – výchozí pozici Kantovu: „Druhý není transcendentní proto, že by byl svobodný jako já. Jeho svoboda je naopak nadřazenost, pocházející z jeho transcendence samé. ... Vztah k Druhému se na rozdíl od poznávání neodehrává jako slast a vlastnění, jako svoboda. Druhý přichází jako požadavek, vládnoucí této svobodě, a tedy jako cosi mnohem původnějšího, než je všechno to, co se odehrává ve mně.“ Případným kritikům, kteří by snad v Lévinasově koncep-

tu viděli omezování svobody jedince, autor připomíná: „Přítomnost Druhého – tato privilegovaná heteronomie – není proti svobodě, nýbrž ustanovuje ji.“

Laskavý čtenář již jistě tuší, proč jsem nazval své krátké zamyšlení „Chvála studu“. Ano, stud poukazuje k pokoře, ke křehkosti, závislosti a smrtelnosti lidského pobývání ve světě. A ještě k něčemu poukazuje: v dosavadním textu zatím chybělo jedno důležité slůvko, které – nikoli náhodou – připomíná ve své obsáhlé „Křesťanské etice“ Karl-Heinz Peschke, když zdůrazňuje, že mravní ctností, jež řídí náš stud (a to nejen v sexuální oblasti), je zdrženlivost! Ano, až příliš snadno jsme v dnešní hektické době – pod tlakem ekonomického kalkulu a všudypřítomné politické, reklamní i jiné manipulace – „vytěsnili“ toto „nepohodlné“ slovo ze svého slovníku i ze svého chování a jednání, jako kdyby snad patřilo kamsi do středověku. Je tomu ale vskutku tak? Není to spíše poukaz, který ve všech dobách bytostně spolukonstituuje naše lidství??

Petr Nesvadba

Služby

Na závěr tohoto čísla přijměte ještě jednu výzvu. Jak bylo ohlášeno, chceme zavést ve sboru služby na přípravu drobného občerstvení a mytí nádobí po kávě a čaji po bohoslužbách. Chceme tak ulevit těm, kteří tuto služby pravidelně a mlčky vykonávají. Formulář naleznete na nástěnce. Prosím, hlase se!

Recept

Marocké kuře

Mrkev 1×
Cuketa 1×
Rajčata 100 g
Cizrna (vařená v papiňáku) 100 g
Kuřecí maso libovolné 600 g
Cibule 2×
Česnek 3 stroužky
Zázvor 50 g
Kuřecí vývar 600 ml
Sušené třešně 100 g
Kurkuma 1 kávová lžičce

Mletý kmín, mletý koriandr, mletá skořice po 1 polévkové lžičce
Cukr hnědý 2 polévkové lžičce
Ocet z červeného vína 2 polévkové lžičce
Citronová šťáva,
Rýže nebo kuskus,
Čerstvá máta,
Řecký jogurt,
Sýr feta

Mrkev nakrájíme na kolečka, cuketu neloupáme, nakrájíme na kolečka a ty na čtvrtky. Rajčata nakrájíme na libovolné kusy, kuřecí maso na větší kostky. Cibuli nakrájíme najemno (možno nasekat strojově), část cibule na proužky. Z jemně krájené cibule, česneku a zázvoru uděláme pastu.

Kuře osolíme, opečeme na přepuštěném másle či neutrálním oleji, dáme stranou. Na tuku po kuřeti osmažit cibuli na proužky, až změkne, přidáme koření, až vytvoří mastnou pastu (opékáme cca 1 minutu). Pak přidáme směs cibule, česneku a zázvoru a pro smažíme. Přidáme rajčata. Když jepasta udělaná, vrátíme kuře, přidáme vývar, cukr, ocet. Vaříme na mírném ohni, dokud se rajčata úplně nerozpustí a materiál nevytvoří homogenní hustou kaši. Na závěr přidáme cizrnu, cuketu, sušené třešně a povaříme, dokud cuketa nezměkne.

Na stole dochutíme citronovou šťávou, čerstvou mátou, řeckým jogurtem a fetou. Podáváme s rýží nebo kuskusem.

Ondřej Černoš

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb. mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
<http://vrsovice.evangnet.cz>; <http://www.facebook.com/cce.vrsovice>
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: Ondřej Rada, Tomáš Vokatý; Odpovědný redaktor: Matěj Opočenský;
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč